

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoE/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224203293
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1224203293.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej v právnej veci oprávneného otca A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. XX, B., proti povinnej matke E. F. G., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, B., zastúpenej advokátkou JUDr. Denisou Jánošíkovou, Klincová 35, Bratislava, v konaní o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia súdu vo veci starostlivosti o maloletú C. C., nar. XX.X.XXXX, zastúpenú procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č.k. 17Em/7/2024-368 zo dňa 15.7.2025, za účasti Krajskej prokuratúry v Bratislave, Vajnorská 47, Bratislava, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1.

Uznesením zo dňa 15.7.2025 súd prvého stupňa nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 22P/81/2014-1091 v spojení s opravným uznesením zo dňa 23.9.2019 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/334/2017-1289 zo dňa 3.4.2018 v časti o zverení maloletej C. C. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov (výrok I. uznesenia), povinnej matke, maloletej a jej otcovi uložil výchovné opatrenie spočívajúce v podrobení sa odbornému psychologickému poradenstvu v Tenenete o.z. Senec v trvaní 20 hodín (výrok II. uznesenia) a súčasne nariadený výkon rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku odložil (výrok III. uznesenia).

Podľa odôvodnenia rozhodnutia po oboznámení sa s návrhom, s vyjadrením oprávneného, povinnej, kolízneho opatrovníka, okresného prokurátora, súd dospel k záveru, že sú zistené dôvody pre nariadenie výkonu rozhodnutia a preto návrhu oprávneného/otca vyhovel. K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že zákonná úprava výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých obsiahnutá v Civilnom mimosporovom poriadku a vykonávacom predpise - vyhláške MS SR č. 207/2016 Z. z. vychádza pri rozhodovaní o nariadení resp. nenariadení výkonu rozhodnutia len zo skúmania či sú splnené 2 podmienky, a to či existuje vykonateľný exekučný titul a či povinný (v tomto prípade povinný - otec maloletého) dobrovoľne neplní, čo ukladá vykonateľný exekučný titul. V posudzovanom prípade boli splnené obe podmienky. Prvá podmienka - existencia exekučného titulu je splnená. Existuje exekučný titul, ktorým je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Bratislava V. pod č.k. 22P/81/2014 - 1091 zo dňa 22.3.2017, vykonateľný dňa 18.4.2018, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava V pod č.k. 22P/81/2014 - 1327 zo dňa 23.9.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave pod č.k. 11 CoP/334/2017 - 1289 zo dňa 3.4.2018. V zmysle citovaného rozsudku je okrem iného maloletá C. zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch, v nepárnom kalendárnom týždni je v osobnej starostlivosti matky a v párnym kalendárnom týždni je v osobnej starostlivosti otca, pričom k striedaniu maloletej dochádza vždy v pondelok o 15:30 hod., s výnimkou prázdnin a sviatkov, kedy je úprava osobitná. Druhá podmienka - nerealizovanie striedavej osobnej starostlivosti od 14.10.2025 je rovnako splnená, keď nedochádza k realizácii striedavej osobnej starostlivosti od októbra r. 2024 a maloletá je vo výlučnej osobnej starostlivosti

povinnnej/matky. Povinná/matka tvrdí, že sa snažila opakovane pripraviť maloletú na pobyt u otca, prišla s maloletou na odovzdanie otcovi, avšak maloletá odmietla ísť s otcom, preto dieťa nenútila. Aktuálne je zo strany matky príprava a odovzdanie maloletej otcovi vlná, nemožno hovoriť o riadnej a dôkladnej príprave maloletej na odovzdanie oprávnenému/otcovi, čo je čiastočne pochopiteľné, keď dieťa má 15 rokov a je veľmi vyspelé, má zdravotné problémy a osobnú starostlivosť otca odmieta. Dôkazom uvedeného stavu maloletej je aj skutočnosť, ako bolo zistené, že počas pohovoru s políciou mala maloletá prekonať akútny stav tzv. daydreamingu, v dôsledku čoho aj polícia odišla s poznámkou, že treba riešiť zdravotný stav maloletej. Matka následne kontaktovala psychologičku z Tenenetu a mala informovať triedneho učiteľa, ktorého požiadala o spoluprácu. Matkou tvrdý nepriaznivý zdravotný stav maloletej mal súd za preukázaný aj z lekárskej správy neurológa zo dňa 11.10.2024, založenej do spisu, z ktorej mal súd preukázané, že maloletej C. bola určená dg. stavu zahľadania - v.s. daydreaming /denné snenie/. Z lekárskej správy z HARMONY, n.o. Bratislava zo dňa 22. 7.2024 k zdravotnému stavu maloletej, vyplýva aj záver: psychogénne stavy areaktivity. Taktiež maloletá opakovane vyjadrila svoj názor, že jej nevyhovuje striedavá osobná starostlivosť, ktorú odmieta. Komunikácia rodičov je formálna. Oprávnený/otec pripustil, že nejaké výroky sa mohli maloletej dcéry dotknúť pri napätej situácii, ale dokážu sa ospravedlniť. Oprávnený/otec neustále obviňuje matku z jej údajného manipulatívneho vplyvu na maloletú, čo však povinná/matka popiera a maloletá naďalej odmieta ísť k otcovi. Povinná/matka uvádza, že sama presviedčala maloletú, aby kedykoľvek, keď chce, môže ísť k otcovi, avšak maloletá nejaví záujem. Potom, čo otec po maloletú opakovane prišiel aj v doprovide polície, maloletá odmieta odísť s otcom. Samotná matka potvrdila, že po čase prestala vstupovať do ich vzájomnej komunikácie, nevidela zmysel, nakoľko bola povinným/otcom opakovane obviňovaná z ovplyvňovania maloletej a jej manipulovania, čo odmieta. Je preto zrejmé, že striedavá osobná starostlivosť je nefunkčná, vôbec sa nerealizuje, maloletá ju odmieta, nechce byť v otcovej osobnej starostlivosti, stretávanie s otcom však nevyklučuje a povinná/matka po opakovaných obviňovaniach oprávneným/otcom, už rezignovala na podrobnejšie presviedčanie maloletej, aby odišla k otcovi, avšak nebráni maloletej v odchode do otcovej osobnej starostlivosti, ale žiada zohľadniť dokumentované zdravotné potiaže maloletej dcéry, ktorú nemožno nútiť. Vo všeobecnosti teda možno konštatovať, že nejde o odovzdanie maloletej dcéry oprávnenému / otcovi, pretože maloletá to odmieta, matka nechce maloletú dcéru nútiť a je potrebné prihliadnuť na neuspokojivý zdravotný stav maloletej, ktorý sa matka preukázateľne snaží neustále riešiť a to návštevou rôznych odborníkov. Samotný otec potvrdil, že maloletú vozil do centra Harmony, n.o. Súd pri rozhodovaní vzal do úvahy aj vyjadrenia maloletej, ktorá uviedla, že otec má k nej odmeraný vzťah, maloletá sa necíti dobre v jeho domácnosti, maloletej v jeho domácnosti má byť podľa jej vyjadrenia limitovaná strava a prístup k nej, taktiež údajné neštandardné správanie otcovej manželky k maloletej, ku ktorej maloletá zjavne nemá vybudovaný bližší vzťah, čo maloletá veľmi citlivo prežíva. Je potom celkom zjavné, logické, že v prostredí otca sa maloletá necíti komfortne, čo je dôvodom odmietania pobytu v jeho domácnosti. Samotný otec pripustil, že sporadicky možno boli použité nevhodné výrazy za prítomnosti maloletej, avšak ospravedlnenie je namieste, ako sám uviedol a nie je problémom. Súd k uvedenému potom uvádza, že uvedená situácia v rodine si vyžaduje pokračovať v zdokonaľovaní rodičovských zručností, pretože maloletá zjavne pociťuje diskomfort v domácnosti otca a preto je potrebné vziať do úvahy jej zdravotné potiaže a rešpektovať názor maloletej, nakoľko samotné jej prežívanie uvedenej situácie by mohlo mať dopad na celkový jej aktuálny zdravotný stav, nevyklučujúc prípadné jeho zhoršenie. Preto súd, prihliadnuc na vyjadrenie maloletej, vyjadrenia účastníkov, po oboznámení sa s lekáskymi správami, dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia a zároveň pre nevhodné správanie účastníkov aj podmienky pre uloženie výchovného opatrenia a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia. Súd má zato, že pod dohľadom odborníkov bude uvedené správanie postupne preskúmané, kde sa budú hľadať možnosti jeho nápravy. Preto uložil výchovné opatrenie v zmysle § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine, maloletej a obom jej rodičom, ktorí majú záujem na náprave naštrbených vzťahov. Podľa súdu prvého stupňa je jeho úlohou vo vykonávacom konaní zabezpečiť splnenie povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, pričom po novelizácii § 3 vyhl. č. 207/2016 Z.z.. V tomto štádiu konania súd vykonáva len formálny prieskum vyššie uvádzaných podmienok. Nariadením výkonu rozhodnutia ešte bezprostredne nedochádza k realizácii, teda k uskutočneniu výkonu rozhodnutia. Uskutočnenie výkonu rozhodnutia podlieha ďalším procesným postupom nasledujúcim po nariadení výkonu, počas ktorých existuje priestor na skúmanie správania sa povinnej osoby, resp. či je účelné prijatie iných vhodných opatrení. V tomto smere prísne formalistické vnímanie podmienok pre nariadenie výkonu rozhodnutia možno vidieť aj v ustanovení § 377 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, ktorý vymedzuje, že odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný

titul nie je vykonateľný alebo, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (napr. splnenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, zmena alebo zrušenie exekučného titulu, prípadne smrť účastníka). V uvedenej veci je zjavné, že dlhodobo sa neumožňuje oprávnenému pravidelne realizovať jeho rodičovské práva upravené vykonateľným exekučným titulom a tým nerealizovať striedavú osobnú starostlivosť podľa vykonateľného rozsudku.

Súd konštatoval, že po zistení maloletá C., ktorá má 15 rokov a má odmietat' pobyt u otca, t.j. striedavú osobnú starostlivosť, dospel k záveru, že je potrebné prihliadať na takýto postoj maloletej, zaoberať sa pohnútkami, ktoré vedú maloletú k uvedenému postoju, čo si vyžaduje určitý čas a postupné kroky. Vzhľadom k tomu, že nie je zrejmy presný dôvod odmietania osobnej starostlivosti oprávneného (otca, keď povinný) otec z toho obviňuje matku, ktorá také obvinenia popiera a zároveň uvádza, že maloletá sama odmieta pobyt v domácnosti oprávneného /otca a maloletej v styku s otcom nebráni, avšak striedanie maloletej v domácnostiach oboch rodičov nefunguje, pretože maloletá pociťuje diskomfort v domácnosti otca a má zdravotné problémy, preto sa riadne striedavá starostlivosť nerealizuje, prihliadnuc na skutočnosť, že dieťa vo veku 15 rokov nemožno nútiť k odchodu do otcovej osobnej starostlivosti, preto súd dospel k záveru, že ide o nevhodné správanie sa maloletej, ktoré môže súvisieť aj s jej o zdravotným stavom, ktorá podstupuje rôzne vyšetrenia a terapie, keďže presná príčina zdravotných problémov nateraz nie je známa a je potrebné sa podrobne zaoberať takýmto jej postojom. Preto súd dospel k záveru, že je potrebné zároveň nariadiť odklad výkonu vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktorým je vyššie citovaný vykonateľný rozsudok, nakoľko by priaznivý vývoj maloletej výkonom rozhodnutia mohol byť vážne ohrozený a to nie v záujme maloletej. (§ 389 ods. 1 CMP).

2.

Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený otec maloletej v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie, v ktorom by došlo k bezodkladnému sankcionovaniu matky maloletej a bola jej nariadená odborná pomoc, paralelne s čím by súd nariadil povinný asistovaný styk otca s maloletou.

Namietal, že súd svojim rozhodnutím nechráni najlepší záujem a zdravý vývoj maloletej, ale napomáha povinnej pokračovať v jej protiprávnom konaní. Súd podľa neho vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu, resp. z ignorovania dôkazov a právoplatných rozsudkov, pričom rezignoval na spravodlivé konanie a rozhodnutie, keď porušil aj zásadu kontradiktórnosti tým, že jemu nedoručil výzvy na dobrovoľné plnenie adresované povinnej, rovnako ako jej ostatné vyjadrenie zo dňa 11.7.2025, resp. ktoré mu súd zaslal až dňa 14.7.2025 a bolo mu tak doručené až po vyhlásení rozhodnutia.

Má za to, že súd tendenčne viedol pojednávanie, na ktorom mu položil manipulatívnu otázku, či maloletej niekedy slovne ublížil, a následne jeho odpoveď, že ak sa takáto situácia v minulosti stala a dotkol sa tým maloletej, vždy sa jej ospravedlnil, negatívne interpretoval voči nemu. Súd pritom negatívne hodnotil iba jeho, hoci to bola matka, ktorá maloletú pred súdom hodnotila ako manipulátora, maloletej sa v minulosti vyhrážala, že ju vyhodí z domu, ak sa má pri otcovi lepšie. Súd odignoroval recidívu na strane matky, ktorá podľa rozhodnutí súdov, súdneho znalca i psychologičiek na maloletú roky patologicky pôsobí, deformuje jej realitu a manipuluje ňou proti otcovi a jeho manželke.

Odvolateľ poukazoval na to, že aj ostatný právoplatný rozsudok jasne konštatuje, že matka maloletej podsúva nepravdy z minulosti, že súd mal informáciu o pokuse matky zmarit' striedavú starostlivosť v januári 2024, o jej nespolupráci s ÚPSVaR, o jej ignorovaní otca pri výbere školy a klamaní pri podávaní prihlášok na školy. Súd podľa neho odignoroval aj povinnosť skúmať, z čoho pramení postoj maloletej, neprihliadal na to, že jej správanie sa negatívne mení a zdravotný stav sa zhoršuje práve od doby, ako matke skončilo podmienené prerušenie trestného konania a po tom, ako sa presťahovala späť do domácnosti svojej matky s psychiatrickou diagnózou, ktorá bola znalcom hodnotená ako výchovne nevhodná. Naproti tomu súd argumentoval tvrdením maloletej, že jej má byť odopierané jedlo, čo negatívne vykresľuje jeho domácnosť, pričom maloletá nikdy nebola zanedbaná, preskúmanie domácnosti zo strany ÚPSVaR nič také nepotvrdilo, maloletá si vymýšľa na základe patologického vplyvu matky. Pokiaľ súd uviedol tvrdenie maloletej, že ju nútil ísť na elektrotechnickú školu, neskúmal, že maloletá počas realizácie striedavej starostlivosti tento svoj záujem prezentovala pred rovesníkmi, jeho rodinou aj samotnej matke, na adresu ktorej uviedla, že sa na ňu pre výber školy hnevá.

Súd podľa odvolateľa nezohľadnil, že maloletú vypočul po 6 mesiacoch izolácie a intenzívneho brainwashingu matkou a starou matkou, ignoroval, že sociálna kuratela, ktorá má chrániť najlepší záujem maloletej, rovnako ako prokuratúra, ktorá mala dohliadať na zákonnosť konania, flagrantne zlyhali, keď odporúčali zamietnutie návrhu na výkon rozhodnutia, ktoré zákon ani neumožňuje, nezaoberal sa ani tým, že kolízny opatrovník je zo strany matky systematicky zastrášaný, že matka pred ním klamala

a že v 11/2024 neumožnila stretnutie maloletej s otcom, že v snahe spochybníť otca psychologičke predložila jeho e-mail z roku 2011.

Súdu podľa neho muselo byť zrejmé, že matka reálne nepodniká kroky na zachovanie a sanovanie vzťahu maloletej ku otcovi, ale využíva pasivitu súdu v prospech svojho patologického vplyvu na maloleťu, nezaoberal sa radou okolností svedčiacich o tom, že tvrdenia matky sú v ostrom rozpore s jej konaním, že otca účelovo krivo obviňovala pred súdmi, v zamestnaní, na polícii, pred rodinou a verejnosťou, obvinila ho zo sexuálneho zneužívania maloletej aj psychického a fyzického týrania, negatívne jeho i maloleťu dcéru stigmatizovala, dcéru nechala hospitalizovať na psychiatrii a prípad medializovala.

Poukazoval na to, okrem iného, že sa matka v konaní odvoláva na súkromný posudok, ktorý si nechala vypracovať počas svojho protiprávneho konania, ktoré následne priznala v trestnom konaní.

Súd podľa odvolateľa ignoruje fakt, že maloleťá síce má 15 rokov, nekoná ale na základe vlastného rozhodnutia, ale pod patologickým ovplyvňovaním matkou a starou matkou, že nemá právnu samostatnosť, nie je sebestačná a má aj povinnosti. Svojim rozhodnutím matke poskytol ďalší priestor na beztrestné protiprávne konanie proti záujmu maloletej a formálne nariadil výchovné opatrenie v inštitúcii vzdialenej od bydliska rodičov 30 kilometrov, z čoho je zrejmé, že zlyháva v ochrane maloletej, ochrane práv rodiča, zákonnosti a spoločnosti ako takej.

3.

Okresná prokuratúra Bratislava V zúčastnená konania pred súdom prvého stupňa vo svojom stanovisku k odvolaniu oprávneného navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť poukazujúc na odôvodnenie rozhodnutia súdu a na to, že odvolateľ neuviedol žiadne argumenty naplňajúce podmienky ustanovenia § 377 ods. 3 CMP upravujúceho odvolacie dôvody proti nariadeniu výkonu rozhodnutia, pričom uloženie výchovného opatrenia môže nepochybne napomôcť k zmierneniu rodičovského konfliktu a tiež k obnove vzťahu medzi otcom a maloleťou, a odklad výkonu je v tomto prípade na mieste, okrem iného, aj z dôvodu dokladovaného nepriaznivého zdravotného stavu maloletej.

4.

Podobne matka maloletej vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Odvolanie je podľa nej zmätočné, otec nepochopil význam rozhodnutia a odmieta prijať realitu.

Ona už na pojednávaní vo veci súhlasila s nariadením výchovného opatrenia. Maloleťá C. je dlhé obdobie vystavovaná situácii, ktorá si vyžaduje psychologické poradenstvo. Obnovenie vzťahu medzi maloleťou a otcom je možné, avšak malo by byť vedené odborníkom, psychológom. Matka psychologickú pomoc pre maloleťu C. sama vyhľadala, zúčastňuje sa jej a umožňuje maloletej účasť na nej. Súčasne s maloleťou C. po celé obdobie navštevovala Rehabilitačné centrum Harmony o.z., kde maloletej pomáhali ako s problémami pohybového aparátu, tak predovšetkým s problémami súvisiacimi s jej vnímaním, konkrétne jej výpadkami vnímania tzv. „Day dreaming“. Psychologické poradenstvo maloleťá C. vníma ako prínosné, ale náročné. S otcom má záujem komunikovať za prítomnosti psychológa. Má potrebu vysvetliť otcovi svoj postoj, dôvody prečo nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou. Maloleťá C. chápe, že inú možnosť komunikácie s otcom nemá, keďže otec je v komunikácii dominantný a kladie dôraz na zotrvanie v jeho názoroch. Maloleťá C., ako aj matka/povinná považujú výchovné opatrenie za dôležité. Poradenstvo pomôže všetkým zúčastneným stanoviť pravidlá komunikácie a vytvorí priestor pre vzájomnú komunikáciu.

V súvislosti s rozhodnutím o odklade výkonu rozhodnutia matka poukazovala na výpoveď maloletej, z ktorej priamo vyplývalo, že konanie otca voči nej je v hrubom rozpore s najlepším záujmom maloletej a psychologické poradenstvo je nevyhnutné.

Uvádza, okrem iného, že striedavú osobnú starostlivosť rešpektuje a dcéru na odovzdanie otcovi riadne pripravovala, aktuálna situácia je však iná. Dcéra za posledné obdobie výrazne dospela, našla si nové kamarátky, prevzala zodpovednosť za svoje rozhodovanie v širšom rozsahu. Matke sa dlhšie obdobie vyjadrovala, že má svoje práva vyjadriť sa a jej názor má byť rešpektovaný. Na hodine občianskej náuky sa učili o Dohovore o právach dieťaťa. Oboznámenie sa s daným dohovorom maloleťu C. výrazne ovplyvnilo, rovnako ako kamarátstvo so spolužiačkou, ktorá maloleťu výrazne podporovala v jej rozhodnutí odísť k matke. Dokonca zrealizovala pre maloleťu C. podpornú akciu v triede, v rámci ktorej sa spolužiaci vyjadrili, že maloleťá C. má ich podporu a v prípade potreby sa vo veci vyjadria. Maloleťá C. získala opísaným prístupom svojich kamarátov podporu a pred otcom prezentovala svoju nevôľu pokračovať v striedavej osobnej starostlivosti. Matka od samotného začiatku vnímala správanie mal. C. ako odpor, ktorý sa časom upraví. Avšak prístup otca k mal. C., potom ako ostala u

matky len zvýraznil odpor mal. C.. Maloletá C. začala byť spokojnejšia, v Škole dosahovala výborné známky, pochvaly, uznania, začala byť ešte viac rešpektovaná spolužiakmi, ktorí začali k nej chodiť po rady a pod. Otec maloletú C. nepodporil pri výbere strednej školy, nezagratuloval jej k narodeninám, nedostala od neho darčeky na Vianoce. Komunikácia otca smerom k maloletej dcére bola nátlaková. Počas odovzdávania (ktoré sa nezrealizovalo) si maloletú C. nahrával, prvého polroka privolával aj políciu, mal. dcéru kritizoval, hrozil jej vydedením a pod.

Zdravotný stav maloletej C. sa postupne mierne zlepšuje. Problémy s vyjadrovaním sa zmierňujú avšak naďalej pretrvávajú. Bdelá strata vedomia sa dostavuje, avšak je menej častá a dĺžka straty pozornosti je kratšia. Mal. C. sa pri dodržiavaní diétnych opatrení v stravovaní sa menej často vyskytujú problémy so zažívaním (otec odmietal potrebu úpravy jedálnička maloletej). Zdravotný stav maloletej si vyžaduje ďalšiu liečbu, keďže psychická pohoda maloletej je ovplyvnená mnohými faktormi. Maloletá prežila za svoj 15 ročný život veľmi veľa náročných, konfrontačných situácií, ktoré ju poznačili, resp. poznačili jej psychiku. Nie je možné očakávať jej okamžité zlepšenie, len postupné. Maloletá C. je v procese ozdravovania. Mal. C. potrebuje pre svoju liečbu stabilné výchovné prostredie, jednotný výchovný prístup, podporné prostredie.

Podľa matky je z vykonaného dokazovania zrejmé, že odklad výkonu rozhodnutia v prípade maloletej C. sleduje jej najlepší záujem. Nútený výkon rozhodnutia spočívajúci v pokračovaní vo výkone rozhodnutia výrazne zhorší pozíciu mal. C., môže mať dopad na jej psychický a fyzický vývoj. Skutočnosť, že maloletá C. je zdravotne na tom lepšie ako v čase realizácie striedavej osobnej starostlivosti je možné pripísať práve k tomu, že v tomto prípade existujú dôvody na odklad výkonu rozhodnutia.

5.

Odvolať vo svojom vyjadrení k podaniu povinnej matky zotrval na argumentácii uvedenej v jeho opravnom prostriedku. Podľa jeho názoru matka naďalej beztrešne koná proti záujmu maloletej, v súvislosti s čím pripomína, že zmarila jeho stretnutie s dcérou v novembri 2024 navrhnuté v rámci výchovného opatrenia, o ktoré maloletá pred psychologickou prejavila záujem. Považuje za evidentné, že matka úmyselne naťahuje čas, ktorý využíva na patologické pripútanie maloletej a deformovanie reality. Maloletá sa nikdy predtým na adresu otca a jeho manželky nevyjadrovala negatívne, neprezentovala hanlivé slová, ktoré voči nej údajne používajú, ktoré ani nepatria do ich slovnej výbavy, ale naopak, sú bežnou praxou na strane matky a starej matky.

Matka podľa neho zavádza súd, že maloletá od zmarenia právoplatného stavu začala dosahovať lepšie výsledky (aj predtým, sa radila medzi najlepších žiakov), klame v otázke výberu strednej školy, v tvrdení, že ona sa snažila o stretnutie dcéry s ním, aj v tom, že jej nezablahoželal k narodeninám. Odmieťa prakticky všetky tvrdenia matky, ktorá od 14.10.2024 dodnes zmarila všetky termíny odovzdania maloletej a jeho pozíciu druhého rodiča flagrantne nerešpektuje.

6.

Odvolať súd za splnenia procesných podmienok prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s celým obsahom spisového materiálu a dospel k záveru o nedôvodnosti opravného prostriedku oprávneného otca maloletej, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa uvedenou v odôvodnení jeho rozhodnutia.

7.

Podľa zistenia odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa neodpustil takých procesných pochybení, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 67 CMP (zákon č. 161/2015 Z.z., Civilný mimosporový poriadok). Takýmto pochybením nemôže byť odvolateľom namietané nedoručenie výzvy na dobrovoľné splnenie povinnosti, ktorá podľa § 379 ods. 1 CMP je úkonom súdu voči osobe povinného účastníka, ale ani včasné nedoručenie odpovede povinnej zo dňa 11.7.2025 na túto výzvu, ktorá síce obsahuje stanovisko povinnej k predmetu konania, avšak prakticky totožné s argumentáciou obsiahnutou už v jej predchádzajúcich podaniach vo veci. V konečnom dôsledku stanovisko povinnej odvolateľovi doručené bolo, mohol naň reagovať vo svojom opravnom prostriedku, preto náprava tohto pochybenia v ďalšom konaní nemá rozumný význam.

Súčasne je potrebné konštatovať, že z obsahu spisového materiálu nevyplývajú žiadne skutočnosti odôvodňujúce odvolateľom deklarované podozrenie, že súd prvého stupňa vo veci nepostupoval a nerozhodol objektívne. Iný záver v tomto smere neumožňuje ani polozenie otázky súdu adresovanej otcovi, či maloletej dcére niekedy verbálne alebo fyzicky ublížil, ktorá nie je manipulatívna, ako ju odvolateľ označil, a ktorá je plne legitímnou za situácie, keď dieťa dopytovaného rodiča odmieta a vyhýba sa kontaktu s ním. Na strane druhej, nepolozenie rovnakej otázky matke maloletej, taktiež vytykané

súdu prvého stupňa odvolateľom, je logickým vzhľadom na skutočnosť, že vzťah maloletej k matke problematickým nie je. V odôvodnení rozhodnutia potom súd objektívne (nie negatívne, ako to tvrdil odvolateľ, v jeho neprospech) interpretoval odpoveď otca pripúšťajúceho možnosť, že sa niektoré výroky mohli maloletej dotknúť, aj to však nie v súvislosti s rozhodnutím o odklade výkonu rozhodnutia, pri zdôvodnení ktorého súd konštatoval, že dôvod odmietnutia otca maloletou nie je zrejмый.

8.

Súd prvého stupňa správne konštatoval naplnenie podmienok pre nariadenie výkonu rozhodnutia. V tejto časti rozhodnutia vyhovel návrhu oprávneného otca maloletej, ktorého odvolanie proti tejto výrokovej časti uznesenia súdu prvého stupňa je preto zjavne nedôvodné a v obsahu opravného prostriedku, ktorým sa výslovne domáhal zrušenia uznesenia (v odvolaní nesprávne uvedené rozsudku) v celom rozsahu, aj neodôvodnené. Pokiaľ by za súvisiacu námietku s týmto výrokom bolo možné považovať tvrdenie, že súd mal možnosť nariadiť povinný asistovaný styk, je potrebné uviesť, že takúto možnosť súd vo vykonávacom konaní nemá. Vykonávaným exekučným titulom je tu rozhodnutie o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, v rámci ktorého súd konkretizoval obdobia, počas ktorých by starostlivosť o dieťa mal zabezpečovať ten-ktorý z rodičov. V prípade záujmu otca o asistovaný styk s maloletou, teda styk s dieťaťom za účasti tretej osoby, jeho predpokladom je zmena rozhodnutia o striedavej osobnej starostlivosti, ktorú zmenu môže na súde prvého stupňa iniciovať samostatným návrhom.

9.

Vychádzajúc z okolností prípadu nemal odvolací súd, v rozpore s právnym názorom odvolateľa, dôvod pochybovať o legitimitě uloženia povinnosti obom rodičom i maloletej C. podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v primeranom časovom rozsahu za účelom zlepšenia schopností rodičov komunikovať o maloletej, schopnosti rešpektovať rolu druhého rodiča v živote maloletej a zlepšenie, respektíve obnovenie vzťahu s otcom.

Uložené poradenstvo neposkytuje záruku úspešnosti, jeho úspešnosť nie je možné vopred predpokladať alebo skúmať, je „iba“ logicky do úvahy prichádzajúcou možnosťou odvrátenia maloletej bezprostredne hroziacej ujmy spočívajúcej v zániku vzťahu s jedným z rodičov, bez reálneho núteného výkonu rozhodnutia, (ne)úspešnosť ktorého vzhľadom na jednoznačný postoj maloletej k striedavej osobnej starostlivosti však už nepochybne predpokladať možno.

10.

Rozhodnutie o odklade výkonu rozhodnutia, majúce z hľadiska realizácie striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov podľa vykonateľného súdneho rozhodnutia zásadný význam, súd prvého stupňa odôvodnil pomerne stručne, čo však nespôsobuje nesprávnosť jeho rozhodnutia vychádzajúceho primárne z tvrdení samotnej maloletej, v čase rozhodovania súdu prvého stupňa vo veku 15 rokov (v čase rozhodnutia odvolacieho súdu vo veku takmer 16 rokov), ktorá sa striedaniu starostlivosti rodičov odmieta podrobiť pre diskomfort pociťovaný v domácnosti otca a narušený vzťah k nemu.

V rozpore s názorom otca, že súd musí skúmať dôvody tohto negatívneho vzťahu maloletej k nemu, možno konštatovať, že ďalšie dokazovanie v tomto smere a podrobnejšie skúmanie príčin terajšieho stavu by mohlo priniesť uspokojenie na strane niektorého z rodičov, nie však zmenu vzťahu maloletej k otcovi a jej stanoviska k striedavej starostlivosti rodičov potrebného pre možnosť realizovania starostlivosti podľa vykonateľného rozsudku, ktoré je pre rozhodnutie zásadným nielen vzhľadom na maloletej tvrdené dôvody, ale aj na jej vek, v ktorom všeobecne možno predpokladať určitý stupeň fyzickej a mentálnej vyspelosti a schopnosti formulovať vlastné názory a postoje.

Za preukázané síce bez ďalšieho nemožno považovať tvrdenia maloletej o dôvodoch jej negatívneho vzťahu k otcovi, rovnako však ani tvrdenia otca o tom, že jediným pôvodcom nezhôd je manipulácia zo strany matky. Negatívne nastavenie maloletej voči otcovi je ale faktom, na ktorý súd prvého stupňa musel prihliadať, pričom odvolací súd pri jeho zohľadnení ani v iných okolnostiach prípadu, ako je napríklad vytvorenie materiálnych podmienok vhodných pre realizáciu striedavej starostlivosti, nenachádza oporu pre možnosť nestotožnenia sa s úsudkom súdu prvého stupňa vedúcim k odkladu výkonu rozhodnutia, že nútený výkon rozhodnutia v adolescentnom veku maloletej by ako traumatizujúca skúsenosť mohol ohroziť jej ďalší priaznivý vývoj, preto nie je v záujme maloletej a kontraproduktívnym by preto v konečnom dôsledku bol aj z hľadiska uplatňovania práva otca na rovnocennú starostlivosť o dieťa.

11.

Vychádzajúc z týchto zistení a záverov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku v celom rozsahu potvrdil.

Súčasne, pokiaľ stanoviská odvolateľa naznačujú obviňovanie súdu, orgánu sociálnoprávnej ochrany detí či prokuratúry za nemožnosť realizácie jeho rodičovského práva, je potrebné poukázať na skutočnosť, že základ tohto stavu spočíva vo vysokom stupni narušenia vzájomných vzťahu medzi rodičmi a dieťaťom, zodpovednosť za ktoré nesú primárne rodičia dieťaťa.

Otec maloletej, rovnako ako jej matka, pokiaľ má záujem a chápe potrebu vychovať z dcéry jedinca nepoznačeného konfliktom rodičov, mal a mohol na dieťa v období realizácie styku s ním pôsobiť tak, aby stretnutia dávali dieťaťu dôvod tešiť sa z pobytu v jeho prítomnosti a starostlivosti, predpokladom čoho je nepochybne vysporiadanie vzájomného vzťahu rodičov, ktorí by v záujme maloletej mali dokázať nielen korektné spolu komunikovať, ale aj vytvárať korektný obraz druhého rodiča v očiach dieťaťa.

12.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).